

Paranin heinänuhasta Healed of hay fever

Eräs kaukainen sukulainen San Franciscosta tuli vierailulle Helsinkiin vuonna 1980. Vein hänet ulkoilmakahvilaan, oli kesä. Jutellessamme aloin aivastella loputtomasti ja pyysin anteeksi heinänuhaani, joka vaivasi minua aina kesäisin. Hän kertoi, että eräs hänen ystävänsä oli parantunut heinänuhasta ymmärrettyään, että Jumala on luonut kaiken ja se, minkä Jumala on luonut, on hyvää, eikä mikään, minkä Jumala on luonut, voi aiheuttaa muuta kuin hyvää. Kukat ja ruoho voivat tuottaa vain iloa ja kauneutta. Se tuntui luonnolliselta ja todelta. Jatkoimme keskustelua. Hän lähti pois Suomesta, ja seuraavana kesänä huomasin, ettei minulla ollut enää heinänuhaa. Tuosta kesästä lähtien olen ollut siitä vapaa.

Tämä sukulainen oli Kristillisen Tieteen opiskelija, ja hänen lähdettyään olin niin innostunut kaikesta, mitä hän oli kertonut minulle, että aloin lukea *Tiede ja terveyttä* (olin saanut sen lahjaksi viisi vuotta aiemmin). Nyt ymmärsin lukemaani. Otin lopulta yhteyttä Kristillisen Tieteen opiskelijoihin Suomessa ja aloin käydä jumalanpalveluksissa, joita pidettiin silloin yksityiskodissa.

Myöhemmin koin monia muitakin paranemisia. Joka talvi kärsin korvatulehduksista, mutta kuultuani, miten pieni poika oli parantanut äitinsä kivusta, paranin itsekin. Poika oli pyhäkoulussa oppinut, ettei aineessa ole tuntokykä. Kun hänen äidillään oli hyvin paha päänsärky, tämä pieni poika tuli äitinsä vuoteen viereen ja koputti sen puista jalkaa kysyen: "Voiko tähän puuhun sattua?" "Ei tietenkään", äiti vastasi. Vähän ajan kuluttua äidin kipu oli täysin poissa. Samoin minäkin paranin korvakivusta.

Kerran kärsin vatsakivuista ja ruuansulatukseni ja vatsani eivät tuntuneet toimivan kunnolla. Tunsin kyhmyn vatsassani. Pelkäsin, että se voisi olla syöpä. Otin yhteyttä Kristillisen Tieteen praktikkoon, koska olin vakuuttunut siitä, että jos Jumala parantaisi minut Kristillisen Tieteen kautta, paranisin täysin. Praktikko sanoi, ettei minun tarvinnut pelätä mitään, että voisin luottaa Jumalaan ja nojautua täysin Hänen Henkensä varaan. Kun tekisin niin, paranisin. Muutamien viikkojen kuluttua oloni alkoi kohentua, ja koko ruuansulatukseni alkoi toimia jälleen normaalisti. Eräänä päivänä havahduin siihen, ettei vatsassani tuntunut enää mitään kyhmyä. Tämä tapahtui kymmenen vuotta sitten.

Pilvikki Ampiala, Helsinki, Suomi